

I

(Teisėkūros procedūra priimami aktai)

REGLAMENTAI

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (ES) 2015/2421

2015 m. gruodžio 16 d.

kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (EB) Nr. 861/2007, nustatantis Europos ieškinių dėl nedidelių sumų nagrinėjimo procedūrą, ir Reglamentas (EB) Nr. 1896/2006, nustatantis Europos mokėjimo įsakymo procedūrą

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 81 straipsnį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,

laikydami įprastos teisėkūros procedūros ⁽²⁾,

kadangi:

- (1) Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 861/2007 ⁽³⁾ buvo nustatyta Europos ieškinių dėl nedidelių sumų nagrinėjimo procedūra. Tas reglamentas taikomas ginčijamiems ir neginčijamiems tarpvalstybiniais civiliniams ir komerciniams ieškiniams, kurių suma neviršija 2 000 EUR. Juo taip pat užtikrinama, kad taikant šią procedūrą priimti teismo sprendimai būtų vykdytini be tarpinių procedūrų, visų pirma, kad vykdymo valstybėje narėje teismo sprendimo nereiktų paskelbti vykdytinu (egzekvatūros panaikinimas). Reglamento (EB) Nr. 861/2007 bendrasis tikslas buvo pagerinti vartotojų ir įmonių galimybes kreiptis į teismą sumažinant civilinių procesų išlaidas ir juos paspartinant į jo taikymo sritį patenkančių ieškinių atžvilgiu;
- (2) 2013 m. lapkričio 19 d. Komisijos ataskaitoje dėl Reglamento (EB) Nr. 861/2007 taikymo nurodyta, jog apskritai laikoma, kad Europos ieškinių dėl nedidelių sumų nagrinėjimo procedūra sudarė palankesnes sąlygas tarpvalstybiniam bylinėjimuisi dėl nedidelių sumų Sąjungoje. Tačiau toje ataskaitoje taip pat nurodytos kliūtys, neleidžiančios iki galo išnaudoti visų Europos ieškinių dėl nedidelių sumų nagrinėjimo procedūros privalumų vartotojams ir įmonėms, visų pirma mažosioms ir vidutinėms įmonėms (toliau – MVĮ). Be kita ko, toje ataskaitoje nurodyta, kad daug potencialių ieškovų negali pasinaudoti supaprastinta procedūra tarpvalstybinių ginčų

⁽¹⁾ OL C 226, 2014 7 16, p. 43.

⁽²⁾ 2015 m. spalio 7 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2015 m. gruodžio 3 d. Tarybos sprendimas.

⁽³⁾ 2007 m. liepos 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 861/2007, nustatantis Europos ieškinių dėl nedidelių sumų nagrinėjimo procedūrą (OL L 199, 2007 7 31, p. 1).

sprendimui dėl nedidelės Reglamente (EB) Nr. 861/2007 nustatytos maksimalios ieškinio sumos. Joje taip pat teigiama, kad galima dar supaprastinti kai kuriuos procedūros elementus, kad sumažėtų bylinėjimosi išlaidos ir trukmė. Komisijos ataskaitoje padaryta išvada, kad veiksmingiausia būtų tas kliūtis pašalinti iš dalies keičiant Reglamentą (EB) Nr. 861/2007;

- (3) vartotojai turėtų turėti galimybę naudotis visomis vidaus rinkos teikiamomis galimybėmis ir jų pasitikėjimo neturėtų mažinti tai, kad trūksta veiksmingų teisinių priemonių tarpvalstybinį aspektą turintiems ginčams spręsti. Šiuo reglamentu siūlomais Europos ieškinių dėl nedidelių sumų nagrinėjimo procedūros patobulinimais siekiama užtikrinti vartotojams veiksmingas teisių gynimo priemones ir taip padėti praktiškai įgyvendinti vartotojų teises;
- (4) padidinus maksimalią ieškinio sumą iki 5 000 EUR būtų paprasčiau taikyti veiksmingas ir ekonomiškai efektyvias teismines priemones tarpvalstybiniams ginčams spręsti, visų pirma MVĮ. Pagerėjus galimybėms kreiptis į teismą būtų labiau pasitikima tarpvalstybiniais sandoriais, o tai leistų daug geriau išnaudoti visas vidaus rinkos teikiamas galimybes;
- (5) šis reglamentas turėtų būti taikomas tik tarpvalstybinėms byloms. Turėtų būti laikoma, kad byla yra tarpvalstybinė tuo atveju, kai bent vienos iš šalių nuolatinė gyvenamoji vieta ar nuolatinio buvimo vieta arba įprastinė gyvenamoji vieta yra kitoje valstybėje narėje, kuriai šis reglamentas privalomas, nei ta, kurioje kreipiamasi į teismą;
- (6) Europos ieškinių dėl nedidelių sumų nagrinėjimo procedūrą reikėtų dar patobulinti pasinaudojant technologijų pažanga teisingumo srityje ir naujomis priemonėmis, kuriomis gali naudotis teismai, nes tai gali padėti įveikti geografinius atstumus ir sumažinti dėl jų kylančias dideles išlaidas ir ilgą proceso trukmę;
- (7) siekiant dar sumažinti bylinėjimosi išlaidas ir sutrumpinti proceso trukmę, šalys ir teismai turėtų būti labiau skatinami naudotis šiuolaikinėmis ryšių technologijomis;
- (8) elektroninis dokumentų įteikimas Europos ieškinių dėl nedidelių sumų nagrinėjimo procedūros šalims turėtų būti prilygintas įteikimui paštu. Tuo tikslu šiuo reglamentu turėtų būti nustatyta bendra sistema, kuria leidžiama naudoti elektroninį dokumentų įteikimą, kai yra galimybė naudotis būtinomis techninėmis priemonėmis ir elektroninio dokumentų įteikimo naudojimas yra suderinamas su atitinkamų valstybių narių nacionalinėmis proceso taisyklėmis. Šalims arba kitiems procese dalyvaujantiems asmenims ir teismams vykdant bet kokią kitą susirašinėjimą tarpusavyje, pirmenybė, kiek tai įmanoma, turėtų būti teikiama naudojimuisi elektroninėms ryšio priemonėms, kai tokių priemonių yra ir jos yra priimtinos;
- (9) išskyrus atvejus, kai pagal nacionalinę teisę šalys arba kiti adresatai privalo sutikti, kad būtų naudojamos elektroninės ryšio priemonės, jie turėtų galėti pasirinkti, ar įteikiant dokumentus arba vykdant kitą susirašinėjimą su teismu naudoti elektronines ryšio priemones, kai tokių priemonių yra ir jos yra priimtinos, ar labiau tradicines priemones. Šalies sutikimas dėl dokumentų įteikimo elektroniniu būdu nedaro poveikio jos teisei atsisakyti priimti dokumentą, kuris yra parengtas ne valstybės narės, kurioje yra jos nuolatinė gyvenamoji vieta ar nuolatinio buvimo vieta arba įprastinė gyvenamoji vieta, valstybine kalba arba, jei toje valstybėje narėje yra kelios valstybinės kalbos – tos vietos, kurioje yra tos šalies nuolatinė gyvenamoji vieta ar nuolatinio buvimo vieta arba įprastinė gyvenamoji vieta, valstybine kalba arba viena iš valstybinių kalbų, arba kalba, kurią ji supranta, arba nėra pridėtas vertimas į tokią kalbą;
- (10) jeigu įteikiant dokumentus ar vykdant kitą susirašinėjimą naudojamos elektroninės priemonės, valstybės narės turėtų taikyti esamą geriausią praktiką, siekiant užtikrinti, kad gautų dokumentų ir kito susirašinėjimo turinys būtų teisingas ir atitiktų siunčiamų dokumentų ir kito susirašinėjimo turinį, ir kad pagal gavimo patvirtinimui naudojamą metodą būtų numatytas adresato patvirtinimas ir gavimo data;
- (11) Europos ieškinių dėl nedidelių sumų nagrinėjimo procedūra iš esmės yra rašytinė procedūra. Žodinis nagrinėjimas turėtų būti rengiamas tik išimties tvarka, kai priimti teismo sprendimo remiantis rašytiniais įrodymais neįmanoma arba jei kurios nors šalies prašymu teismas sutinka surengti žodinį nagrinėjimą;

- (12) kad asmenys galėtų būti apklausti nereikalaujant, kad jie atvyktų į teismą, žodinis nagrinėjimas ir įrodymų rinkimas apklausiant liudytojus, ekspertus ar šalis turėtų būti vykdomas naudojant bet kurias tinkamas nuotolinio ryšio priemones, kuriomis teismas turi galimybę naudotis, išskyrus atvejus, kai dėl ypatingų bylos aplinkybių tokios technologijos naudojimas būtų netinkamas teisingam bylos nagrinėjimui užtikrinti. Jei asmens nuolatinė gyvenamoji vieta arba įprastinė gyvenamoji vieta yra ne toje pačioje valstybėje narėje, kurioje kreipiamasi į teismą, žodinis nagrinėjimas turėtų būti rengiamas pasinaudojant procedūromis, numatytomis Tarybos reglamente (EB) Nr. 1206/2001 ⁽¹⁾;
- (13) valstybės narės turėtų skatinti naudotis nuotolinio ryšio technologijomis. Žodinio nagrinėjimo tikslu turėtų būti suteiktos priemonės, kad Europos ieškinių dėl nedidelių sumų nagrinėjimo procedūrą taikyti kompetentingi teismai galėtų naudotis tinkamomis nuotolinio ryšio technologijomis siekiant užtikrinti nagrinėjimo sąžiningumą atsižvelgiant į konkrečias bylos aplinkybes. Vaizdo konferencijų atveju turėtų būti atsižvelgta į 2015 m. birželio 15 ir 16 d. Tarybos priimtas Tarybos rekomendacijas dėl tarpvalstybinių vaizdo konferencijų ir į Europos e. teisingumo srityje atliktą darbą;
- (14) tikėtinos bylinėjimosi išlaidos gali paveikti ieškovo sprendimą, ar kreiptis į teismą. Teismo mokesčiai kartu su kitomis išlaidomis gali atgrasyti ieškovus nuo kreipimosi į teismą. Siekiant užtikrinti galimybes kreiptis į teismą pareiškiant tarpvalstybinius ieškinius dėl nedidelių sumų, valstybėje narėje už Europos ieškinių dėl nedidelių sumų nagrinėjimo procedūrą imami teismo mokesčiai neturėtų būti neproporcingi ieškiniumi ir neturėtų būti didesni už teismo mokesčius, kurie toje valstybėje narėje imami už nacionalines supaprastintas teismo procedūras. Tačiau tai neturėtų užkirsti kelio taikyti pagrįstus minimalius teismo mokesčius ir neturėtų daryti poveikio galimybei tokiomis pačiomis sąlygomis imti atskirą mokesčių už apeliacinę procedūrą, kai apskundžiamas taikant Europos ieškinių dėl nedidelių sumų nagrinėjimo procedūrą priimtas teismo sprendimas;
- (15) šiame reglamente teismo mokesčius turėtų sudaryti teismui mokėtini mokesčiai ir įmokos, kurių suma nustatoma pagal nacionalinę teisę. Jie neturėtų apimti, pavyzdžiui, sumų, kurios proceso metu perduamos trečiosioms šalims, pavyzdžiui, advokato atlyginimo, vertimo išlaidų, dokumentų įteikimo išlaidų, kai dokumentus įteikia ne teismas, o kiti subjektai, arba išlaidų ekspertams ar liudytojams;
- (16) veiksminga galimybė kreiptis į teismą visoje Sąjungoje yra vienas iš pagrindinių tikslų. Tam, kad būtų užtikrinta tokia veiksminga galimybė pagal Europos ieškinių dėl nedidelių sumų nagrinėjimo procedūrą, turėtų būti teikiama teisinė pagalba pagal Tarybos direktyvą 2003/8/EB ⁽²⁾;
- (17) kad sumokėtų teismo mokesčius, ieškovas neturėtų būti priverstas keliauti į valstybę narę, kurioje kreipiamasi į teismą, ar tuo tikslu samdyti advokatą. Siekiant užtikrinti, kad galimybės veiksmingai dalyvauti procese būtų suteiktos ir ieškovams, esantiems kitoje valstybėje narėje nei ta, kurioje yra teismas, į kurią kreiptasi, valstybės narės turėtų mažą mažiausiai pasiūlyti bent vieną šiame reglamente numatytą nuotolinio mokėjimo priemonę;
- (18) turėtų būti patikslinta, kad teismo patvirtintas arba vykdamas Europos ieškinių dėl nedidelių sumų nagrinėjimo procedūrą teisme sudarytas teisminis susitarimas yra vykdytinas taip pat, kaip pagal tą procedūrą priimtas teismo sprendimas;
- (19) siekiant kuo labiau sumažinti vertimo poreikį ir susijusias išlaidas, teismas, išduodamas kita nei savo kalba parengtą pažymą dėl taikant Europos ieškinių dėl nedidelių sumų nagrinėjimo procedūrą priimto teismo sprendimo vykdymo arba teismo patvirtinto arba vykdamas tą procedūrą teisme sudaryto teismo susitarimo, turėtų naudoti pažymos standartinės formos redakciją atitinkama kalba, pateiktą dinaminio internetinio formatu Europos e. teisingumo portale. Šiuo atžvilgiu jis turėtų galėti pasitikėti tame portale pateikiamo vertimo tikslumu. Visos su reikiamu teksto, įrašyto pažymos laisvo teksto laukeliuose, vertimu susijusios išlaidos turi būti paskirstomos taip, kaip numatyta teismo valstybės narės teisėje;

⁽¹⁾ 2001 m. gegužės 28 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1206/2001 dėl valstybių narių teismų tarpusavio bendradarbiavimo renkant įrodymus civilinėse ar komercinėse bylose (OL L 174, 2001 6 27, p. 1).

⁽²⁾ 2003 m. sausio 27 d. Tarybos direktyva 2003/8/EB, numatanti teisės kreiptis į teismą įgyvendinimo tarptautiniuose ginčuose pagerinimą nustatant minimalias bendras teisinės pagalbos tokiems ginčams taisykles (OL L 26, 2003 1 31, p. 41).

- (20) valstybės narės turėtų teikti šalims praktinę pagalbą standartiniams formoms, numatytiems pagal Europos ieškinių dėl nedidelių sumų nagrinėjimo procedūrą, užpildyti. Be to, jos turėtų teikti bendrąją informaciją apie Europos ieškinių dėl nedidelių sumų nagrinėjimo procedūros taikymo sritį ir informaciją apie tai, kokie teismai yra kompetentingi ją taikyti. Tačiau tas įpareigojimas neturėtų apimti teisinės pagalbos ar teisinio konsultavimo, kurį sudaro teisinis konkrečios bylos įvertinimas, teikimo. Valstybės narės turėtų galėti laisvai nuspręsti, kokiais būdais ir kokiomis priemonėmis labiausiai tinka teikti tokią praktinę pagalbą ir bendrąją informaciją, taip pat valstybės narės turėtų nuspręsti, kokioms įstaigoms pavesti vykdyti tuos įpareigojimus. Tokią bendrąją informaciją apie Europos ieškinių dėl nedidelių sumų nagrinėjimo procedūros taikymo sritį ir apie kompetentingus teismus taip pat galima teikti darant nuorodą į brošiūrose arba vadovuose, nacionalinėse interneto svetainėse arba Europos e. teisingumo portale, arba atitinkamų rėmimo organizacijų, pavyzdžiui, Europos vartotojų centrų tinklo, pateiktą informaciją;
- (21) informacija apie teismo mokesčius ir jų mokėjimo būdus, taip pat apie valstybių narių valdžios institucijas ar organizacijas, kompetingas teikti praktinę pagalbą, turėtų būti skaidresnė ir lengvai prieinama internete. Tuo tikslu valstybės narės turėtų pateikti tą informaciją Komisijai, o ši – užtikrinti, kad ji būtų viešai paskelbta ir plačiai išplatinta visomis tinkamomis priemonėmis, visų pirma per Europos e. teisingumo portalą;
- (22) Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 1896/2006 ⁽¹⁾ reikėtų patikslinti, kad tuomet, kai ginčas patenka į Europos ieškinių dėl nedidelių sumų nagrinėjimo procedūros taikymo sritį, ta procedūra turėtų galėti pasinaudoti ir Europos mokėjimo įsakymo procedūros ieškovas tuo atveju, kai atsakovas yra pateikęs prieštaravimo dėl Europos mokėjimo įsakymo pareiškimą;
- (23) siekiant sudaryti dar palankesnes galimybes taikyti Europos ieškinių dėl nedidelių sumų nagrinėjimo procedūrą, galimybę naudotis standartine ieškinio forma turėtų suteikti ne tik teismai, kompetentingi taikyti Europos ieškinių dėl nedidelių sumų nagrinėjimo procedūrą, bet ta forma turėtų būti galima naudotis ir per atitinkamas nacionalines interneto svetaines. Tas įpareigojimas galėtų būti įvykdytas atitinkamose nacionalinėse interneto svetainėse pateikus nuorodą į Europos e. teisingumo portalą.

Kad atsakovas būtų geriau apsaugotas, Reglamente (EB) Nr. 861/2007 numatytose standartinėse formose turėtų būti pateikiama informacija apie pasekmes atsakovui neužginčijus ieškinio ar pakviestam nedalyvaujant žodiniame nagrinėjime, visų pirma apie tai, kad jo atžvilgiu gali būti priimtas arba vykdomas teismo sprendimas, taip pat kad jam gali būti priteista padengti bylinėjimosi išlaidas. Standartinėse formose taip pat turėtų būti pateikta informacija apie tai, kad bylą laimėjusiai šaliai bylinėjimosi išlaidos gali būti neatlygintos, jeigu jos buvo patirtos be reikalo arba yra neproporcingos ieškinio sumai;

- (24) siekiant užtikrinti, kad Europos ieškinių dėl nedidelių sumų nagrinėjimo procedūros ir Europos mokėjimo įsakymo procedūros standartinės formos būtų nuolat atnaujinamos, pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (toliau – SESV) 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus dėl Reglamento (EB) Nr. 861/2007 I–IV priedų pakeitimų ir dėl Reglamento (EB) Nr. 1896/2006 I–VII priedų pakeitimų. Ypač svarbu, kad atlikdama parengiamąjį darbą Komisija tinkamai konsultuotųsi, taip pat ir su ekspertais. Atlikdama su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą ir rengdama jų tekstus Komisija turėtų užtikrinti, kad atitinkami dokumentai būtų vienu metu, laiku ir tinkamai perduodami Europos Parlamentui ir Tarybai;
- (25) pagal prie Europos Sąjungos sutarties (toliau – ES sutartis) ir SESV pridėto Protokolo Nr. 21 dėl Jungtinės Karalystės ir Airijos pozicijos dėl laisvės, saugumo ir teisingumo erdvės 3 straipsnį Jungtinė Karalystė ir Airija pranešė apie savo pageidavimą dalyvauti priimant ir taikant šį reglamentą;
- (26) pagal prie ES sutarties ir SESV pridėto Protokolo Nr. 22 dėl Danijos pozicijos 1 ir 2 straipsnius Danija nedalyvauja priimant šį reglamentą ir jis nėra jai privalomas ar taikomas;
- (27) todėl reglamentai (EB) Nr. 861/2007 ir (EB) Nr. 1896/2006 turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeisti,

⁽¹⁾ 2006 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1896/2006, nustatantis Europos mokėjimo įsakymo procedūrą (OL L 399, 2006 12 30, p. 1).

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Reglamentas (EB) Nr. 861/2007 iš dalies keičiamas taip:

1. 2 straipsnis pakeičiamas taip:

„2 straipsnis

Taikymo sritis

1. Šis reglamentas taikomas tarpvalstybinio pobūdžio, kaip apibrėžta 3 straipsnyje, civilinėms ir komercinėms byloms, neatsižvelgiant į teismo pobūdį, kai ieškinio suma, neskaičiuojant palūkanų, išlaidų ir sąnaudų, neviršija 5 000 EUR tuo metu, kai jurisdikciją turintis teismas gauna ieškinio formą. Jis netaikomas visų pirma mokesčių, muitų ar administracinių byloms arba valstybės atsakomybei už veiksmus ir neveikimą vykdant valstybės įgaliojimus (*acta jure imperii*).

2. Šis reglamentas netaikomas byloms dėl:

- a) fizinių asmenų statuso arba teisnumo ar veiksnumo;
- b) nuosavybės teisių, atsirandančių iš santuokos ryšių arba ryšių, kurie pagal tokiems ryšiams taikytiną teisę laikomi ryšiais, turinčiais santuokai prilyginamų pasekmių;
- c) iš šeimos santykių, giminystės, santuokos arba svainystės kylančių išlaikymo prievolių;
- d) testamentų ir paveldėjimo, įskaitant dėl mirties kylančias išlaikymo prievoles;
- e) bankroto, su nemokių bendrovių arba kitų juridinių asmenų likvidavimu susijusių procesų, taikos sutarčių, susitarimų su kreditoriais ir panašių procedūrų;
- f) socialinio draudimo;
- g) arbitražo;
- h) darbo teisės;
- i) nekilnojamojo turto nuomos, išskyrus bylas dėl piniginių reikalavimų, arba
- j) privataus gyvenimo ir asmeninių teisių pažeidimo, įskaitant šmeižtą.“

2. 3 straipsnio 2 ir 3 dalys pakeičiamos taip:

„2. Nuolatinė gyvenamoji vieta ar nuolatinio buvimo vieta nustatoma pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1215/2012 (*) 62 ir 63 straipsnius.

3. Tinkamas laikas nustatyti, ar byla yra tarpvalstybinė byla, yra data, kurią jurisdikciją turintis teismas gavo ieškinio formą.

(*) 2012 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1215/2012 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo (OL L 351, 2012 12 20, p. 1).“

3. 4 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 4 dalies antra pastraipa papildoma šiuo sakiniu:

„Teismas praneša ieškoviui apie tokį atmetimą ir ar tokį atmetimą galima skųsti apeliacine tvarka.“;

b) 5 dalis pakeičiama taip:

„5. Valstybės narės užtikrina, kad visi teismai, kuriuose gali būti pradedama Europos ieškinių dėl nedidelių sumų nagrinėjimo procedūra, turėtų standartinę A ieškinio formą ir kad ja būtų galima naudotis per atitinkamas nacionalines interneto svetaines.“

4. 5 straipsnio 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Europos ieškinių dėl nedidelių sumų nagrinėjimo procedūra yra rašytinė procedūra.

1a. Žodinį nagrinėjimą teismas surengia tik jei mano, kad remiantis rašytiniais įrodymais teismo sprendimo priimti neįmanoma, arba jei to prašo kuri nors šalis. Teismas tokį prašymą gali atmesti, jei mano, kad, atsižvelgiant į bylos aplinkybes, žodinis nagrinėjimas teisingam bylos nagrinėjimui nėra būtinas. Ieškinio atmetimo motyvai pateikiami raštu. Neginčijant paties teismo sprendimo, atmetimo atskirai užginčyti negalima.“

5. 8 straipsnis pakeičiamas taip:

„8 straipsnis

Žodinis nagrinėjimas

1. Kai pagal 5 straipsnio 1a dalį manoma, kad būtina surengti žodinį nagrinėjimą, jis surengiamas pasinaudojant tinkama nuotolinio ryšio technologija, pavyzdžiui, vaizdo konferencija arba telekonferencija, jeigu teismas turi galimybę ja naudotis, išskyrus atvejus, kai dėl ypatingų bylos aplinkybių tokios technologijos naudojimas yra netinkamas teisingam bylos nagrinėjimui užtikrinti.

Jeigu apklausiamo asmens nuolatinė gyvenamoji vieta arba įprastinė gyvenamoji vieta yra ne toje pačioje valstybėje narėje, kurioje kreipiamasi į teismą, to asmens dalyvavimas žodiniame nagrinėjime per vaizdo konferenciją, telekonferenciją arba naudojant kitą tinkamą nuotolinio ryšio technologiją rengiamas pasinaudojant Tarybos reglamente (EB) Nr. 1206/2001 (*) numatytais procedūromis.

2. Šalis, pakviesta fiziškai dalyvauti žodiniame nagrinėjime, gali prašyti naudotis nuotolinio ryšio technologija, jeigu teismas turi galimybę naudotis tokia technologija, motyvuodama tuo, kad su fiziniu dalyvavimu susijusios priemonės, visų pirma tos šalies patiriamų galimų išlaidų atžvilgiu, būtų neproporcingos ieškiniui.

3. Šalis, pakviesta dalyvauti žodiniame nagrinėjime naudojant nuotolinio ryšio technologiją gali prašyti fiziškai dalyvauti tame nagrinėjime. Standartinėje A ieškinio formoje ir standartinėje C atsiliepimo formoje, parengtose laikantis 27 straipsnio 2 dalyje nurodytos procedūros, šalims pateikiama informacija apie tai, kad išlaidų, patiriamų dėl tos šalies fizinio dalyvavimo žodiniame nagrinėjime tos šalies prašymu, atlyginimui taikomos 16 straipsnyje nustatytos sąlygos.

4. Neginčijant paties teismo sprendimo, teismo sprendimo dėl 2 ir 3 dalyse numatyto prašymo atskirai užginčyti negalima.

(*) 2001 m. gegužės 28 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1206/2001 dėl valstybių narių teismų tarpusavio bendradarbiavimo renkant įrodymus civilinėse ar komercinėse bylose (OL L 174, 2001 6 27, p. 1).“

6. 9 straipsnis pakeičiamas taip:

„9 straipsnis

Įrodymų rinkimas

1. Teismas nustato įrodymų rinkimo priemones ir įrodymų, reikalingų teismo sprendimui priimti, apimtį, laikydamasis taisyklių, taikomų įrodymų leistinumui. Jis naudoja paprasčiausias ir mažiausiai apsunkinančias įrodymų rinkimo priemones.
2. Teismas gali rinkti įrodymus gaudamas rašytinius liudytojų, ekspertų ar šalių parodymus.
3. Jei renkant įrodymus asmenį reikia apklausti, tas nagrinėjimas surengiamas laikantis 8 straipsnyje nustatytų sąlygų.
4. Ekspertų įrodymus ar žodinius parodymus teismas gali rinkti tik tuo atveju, kai remiantis kitais įrodymais teismo sprendimo priimti neįmanoma.“

7. 11 straipsnis pakeičiamas taip:

„11 straipsnis

Pagalba šalims

1. Valstybės narės užtikrina, kad šalys turėtų galimybę gauti ir praktinę pagalbą formoms užpildyti, ir bendrąją informaciją apie Europos ieškinių dėl nedidelių sumų nagrinėjimo procedūros taikymo sritį, taip pat bendrąją informaciją apie tai, kurie teismai atitinkamoje valstybėje narėje yra kompetentingi priimti teismo sprendimą pagal Europos ieškinių dėl nedidelių sumų nagrinėjimo procedūrą. Ta pagalba teikiama nemokamai. Jokia šios dalies nuostata nereikalaujama, kad valstybės narės teiktų teisinę pagalbą arba teisinį konsultavimą, kurį sudaro teisinis konkrečios bylos įvertinimas.
2. Valstybės narės užtikrina, kad visuose teismuose, kuriuose galima pradėti Europos ieškinių dėl nedidelių sumų nagrinėjimo procedūrą, būtų galima gauti informaciją apie valdžios institucijas ar organizacijas, kompetentingas suteikti 1 dalyje nurodytą pagalbą, ir kad ją būtų galima gauti per atitinkamas nacionalines interneto svetaines.“

8. 13 straipsnis pakeičiamas taip:

„13 straipsnis

Dokumentų įteikimas ir kitas susirašinėjimas

1. 5 straipsnio 2 ir 6 dalyse nurodyti dokumentai ir pagal 7 straipsnį priimti teismo sprendimai įteikiami:

a) paštu arba

b) elektroninėmis priemonėmis:

- i) kai yra techninė galimybė naudotis tokiomis priemonėmis ir jos yra leistinos pagal proceso taisykles valstybėje narėje, kurioje vykdoma Europos ieškinių dėl nedidelių sumų nagrinėjimo procedūra, ir jeigu šalies, kuriai turi būti įteikti dokumentai, nuolatinė gyvenamoji vieta ar nuolatinio buvimo vieta arba įprastinė gyvenamoji vieta yra kitoje valstybėje narėje, pagal tos valstybės narės proceso taisykles; ir
- ii) kai šalis, kuriai turi būti įteikti dokumentai, aiškiai iš anksto sutiko, kad dokumentai jai galėtų būti įteikiami elektroniniu būdu, arba pagal proceso taisykles valstybėje narėje, kurioje yra tos šalies nuolatinė gyvenamoji vieta ar nuolatinio buvimo vieta arba įprastinė gyvenamoji vieta, turi teisinę pareigą sutikti su tuo konkrečiu įteikimo būdu.

Įteikimas patvirtinamas gaunant gavimo patvirtinimą, įskaitant gavimo datą.

2. Bet koks 1 dalyje nenurodytas teismo ir šalių arba kitų procese dalyvaujančių asmenų susirašinėjimas vykdomas elektroninėmis priemonėmis, gaunant gavimo patvirtinimą, kai yra techninė galimybė naudotis tokiomis priemonėmis ir jos yra leistinos pagal proceso taisykles valstybėje narėje, kurioje vykdoma Europos ieškinių dėl nedidelių sumų nagrinėjimo procedūra, su sąlyga, kad šalis arba asmuo iš anksto sutiko su tokiomis ryšio priemonėmis arba pagal proceso taisykles valstybėje narėje, kurioje yra tos šalies arba asmens nuolatinė gyvenamoji vieta ar nuolatinio buvimo vieta arba įprastinė gyvenamoji vieta, turi teisinę pareigą sutikti su tokiomis ryšio priemonėmis.

3. Be visų kitų priemonių, kurias pagal proceso taisykles valstybėse narėse galima naudoti iš anksto pareiškiant sutikimą, kaip reikalaujama 1 ir 2 dalyse, dėl elektroninių priemonių naudojimo, turėtų būti numatyta galimybė pareikšti tokį sutikimą standartinėje A ieškinio formoje ir standartinėje C atsiliepimo formoje.

4. Jei dokumentų neįmanoma įteikti laikantis 1 dalies, jie gali būti įteikti pasinaudojant bet kuriais Reglamento (EB) Nr. 1896/2006 13 arba 14 straipsnyje numatytais būdais.

Jei 2 dalyje nurodytas susirašinėjimas neįmanomas arba dėl ypatingų bylos aplinkybių netinkamas, gali būti naudojami bet kurie kiti pagal valstybės narės, kurioje Europos ieškinių dėl nedidelių sumų nagrinėjimo procedūra vykdoma, teisę priimtini ryšių palaikymo būdai.“

9. Įterpiamas šis straipsnis:

„15a straipsnis

Teismo mokesčiai ir mokėjimo būdai

1. Valstybėje narėje už Europos ieškinių dėl nedidelių sumų nagrinėjimo procedūrą imami teismo mokesčiai negali būti neproporcingi ir didesni už teismo mokesčius, kurie toje valstybėje narėje imami už nacionalines supaprastintas teismo procedūras.

2. Valstybės narės užtikrina, kad šalims būtų sudaryta galimybė sumokėti teismo mokesčius nuotolinio mokėjimo priemonėmis, kurias naudodamos šalys gali atlikti mokėjimą taip pat ir iš kitos valstybės narės nei ta, kurioje yra teismas, pasiūlant bent vieną iš šių mokėjimo būdų:

- a) banko pavedimą;
- b) mokėjimą kredito ar debeto kortele arba
- c) tiesioginį debetą iš ieškovo banko sąskaitos.“

10. 17 straipsnio 2 dalis pakeičiama taip:

„2. 15a ir 16 straipsniai taikomi visiems apeliaciniais skundams.“

11. 18 straipsnis pakeičiamas taip:

„18 straipsnis

Teismo sprendimo peržiūra išimtiniais atvejais

1. Teismo posėdyje nedalyvavęs atsakovas gali prašyti valstybės narės, kurioje buvo priimtas teismo sprendimas, kompetentingo teismo peržiūrėti pagal Europos ieškinių dėl nedidelių sumų nagrinėjimo procedūrą priimtą teismo sprendimą, jeigu:

- a) ieškinio forma atsakovui nebuvo įteikta arba žodinio nagrinėjimo atveju jis nebuvo pakviestas į tą nagrinėjimą laiku ir tokiu būdu, kad jis turėtų pakankamai laiko pasiruošti gynybai, arba

b) dėl *force majeure* arba dėl išimtinių aplinkybių atsakovas ne dėl savo kaltės negalėjo užginčyti ieškinio,

nebent atsakovas teismo sprendimo neginčijo, kai tokią galimybę turėjo.

2. Prašymą dėl peržiūros galima pateikti per 30 dienų. Šis terminas skaičiuojamas nuo dienos, kai atsakovas faktiškai susipažino su teismo sprendimo turiniu ir galėjo imtis veiksmų, ir ne vėliau kaip nuo pirmos vykdymo priemonės, kuria jam uždrausta visiškai ar iš dalies disponuoti savo turtu, taikymo dienos. Šis terminas negali būti pratęstas.

3. Jei teismas atmeta 1 dalyje nurodytą prašymą dėl peržiūros remdamasis tuo, kad nėra taikytinas nė vienas iš toje dalyje nustatytų peržiūros pagrindų, teismo sprendimas lieka galioti.

Jei teismas nusprendžia, kad peržiūra yra pagrįsta bet kuriuo iš 1 dalyje nustatytų pagrindų, teismo sprendimas, priimtas pagal Europos ieškinių dėl nedidelių sumų nagrinėjimo procedūrą, tampa negaliojančiu. Tačiau ieškovas nepraranda teisės pasinaudoti bet koku senaties termino skaičiavimo sustabdymu, kai toks sustabdymas taikomas pagal nacionalinę teisę.“

12. 20 straipsnio 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Vienos iš šalių prašymu teismas, naudodamas IV priede išdėstytą standartinę D formą, be papildomo mokesčio išduoda pažymą dėl teismo sprendimo, priimto pagal Europos ieškinių dėl nedidelių sumų nagrinėjimo procedūrą. Tos šalies prašymu teismas jai pateikia šią pažymą bet kuria kita oficialiąja Sąjungos institucijų kalba, pasinaudodamas Europos e. teisingumo portale pateikta daugiakalbe dinamiška standartine forma. Jokia šio reglamento nuostata teismui nesukuriama pareiga pateikti tos pažymos laisvo teksto laukeliuose įrašyto teksto vertimą ir (arba) transliteraciją.“

13. 21 straipsnio 2 dalies b punktas pakeičiamas taip:

„b) 20 straipsnio 2 dalyje nurodytą pažymą ir, jei būtina, jos vertimą į vykdymo vietos valstybės narės valstybinę kalbą arba, jei toje valstybėje narėje yra kelios valstybinės kalbos, laikantis tos valstybės narės teisės, į valstybinę kalbą ar vieną iš valstybinių kalbų, vartojamų teismo procese toje vietoje, kur prašoma vykdyti sprendimą, arba į kitą vykdymo vietos valstybės narės nurodytą jai priimtina kalbą.“

14. Įterpiamas šis straipsnis:

„21a straipsnis

Pažymos kalba

1. Kiekviena valstybė narė gali nurodyti ne savo, o kitą oficialiąją Sąjungos institucijų kalbą ar kalbas, kuri (-ios) jai priimtina (-os) išduodant 20 straipsnio 2 dalyje nurodytą pažymą.

2. Pažymoje išdėstytos informacijos apie teismo sprendimo esmę vertimus, kaip nurodyta 20 straipsnio 2 dalyje, atlieka asmuo, kvalifikuotas atlikti vertimus vienoje iš valstybių narių.“

15. Įterpiamas šis straipsnis:

„23a straipsnis

Teisminiai susitarimai

Teismo patvirtintas arba vykdamas Europos ieškinių dėl nedidelių sumų nagrinėjimo procedūrą teisme sudarytas teisminis susitarimas, kuris yra vykdytinas valstybėje narėje, kurioje buvo vykdoma procedūra, kitoje valstybėje narėje pripažįstamas ir vykdomas tokiomis pat sąlygomis, kaip ir teismo sprendimas, priimtas pagal Europos ieškinių dėl nedidelių sumų nagrinėjimo procedūrą.

III skyriaus nuostatos *mutatis mutandis* taikomos teisiniams susitarimams.“

16. 25 straipsnis pakeičiamas taip:

„25 straipsnis

Valstybių narių teiktina informacija

1. Ne vėliau kaip 2017 m. sausio 13 d. valstybės narės Komisijai praneša apie:

- a) teismus, kompetentingus priimti teismo sprendimą pagal Europos ieškinių dėl nedidelių sumų nagrinėjimo procedūrą;
- b) ryšio priemones, kurias leidžiama naudoti taikant Europos ieškinių dėl nedidelių sumų nagrinėjimo procedūrą ir kuriomis teismai gali naudotis pagal 4 straipsnio 1 dalį;
- c) valdžios institucijas ar organizacijas, kompetentingas teikti praktinę pagalbą pagal 11 straipsnį;
- d) elektroninio įteikimo ir ryšio priemones, kuriomis yra techninė galimybė naudotis ir kokios yra leidžiamos pagal jų proceso taisykles, laikantis 13 straipsnio 1, 2 ir 3 dalių, ir priemonės iš anksto pareikšti sutikimą naudoti elektronines priemones, kaip reikalaujama 13 straipsnio 1 ir 2 dalyse, kuriomis yra galimybė naudotis pagal jų nacionalinę teisę, jeigu tokia galimybė apskritai yra;
- e) asmenis arba profesijų atstovus, jei tokių yra, kurie turi teisinę pareigą priimti įteikiamus dokumentus arba kitų formų susirašinėjamą elektroninėmis priemonėmis pagal 13 straipsnio 1 ir 2 dalis;
- f) Europos ieškinių dėl nedidelių sumų nagrinėjimo procedūros teismo mokesčius arba tai, kaip jie apskaičiuojami, taip pat apie priimtinius teismo mokesčių mokėjimo būdus pagal 15a straipsnį;
- g) pagal jų proceso teisę esamą galimybę skųsti apeliacine tvarka pagal 17 straipsnį, tokio apeliacinio skundo pateikimo terminą ir teismą, kuriam galima pateikti tokį apeliacinį skundą;
- h) prašymo dėl peržiūros pagal 18 straipsnį procedūrą ir tokią peržiūrą atlikti kompetentingus teismus;
- i) joms priimtinas kalbas pagal 21a straipsnio 1 dalį; ir
- j) valdžios institucijas, kompetentingas veikti vykdymo užtikrinimo srityje, ir valdžios institucijas, kompetentingas taikyti 23 straipsnį.

Valstybės narės informuoja Komisiją apie bet kokius vėlesnius tos informacijos pasikeitimus.

2. Pagal 1 dalį praneštą informaciją Komisija viešai skelbia bet kuriomis tinkamomis priemonėmis, kaip antai Europos e. teisingumo portale.“

17. 26 straipsnis pakeičiamas taip:

„26 straipsnis

Priedų dalinis pakeitimas

Komisijai pagal 27 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl I–IV priedų dalinių pakeitimų.“

18. 27 straipsnis pakeičiamas taip:

„27 straipsnis

Įgaliojimų delegavimas

1. Įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami šiame straipsnyje nustatytais sąlygomis.

2. 26 straipsnyje nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami neribotam laikotarpiui nuo 2016 m. sausio 13 d.

3. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kada atšaukti 26 straipsnyje nurodytus deleguotuosius įgaliojimus. Sprendimu dėl įgaliojimų atšaukimo nutraukiami tame sprendime nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus. Sprendimas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* arba vėlesnę jame nurodytą dieną. Jis nedaro poveikio jau galiojančių deleguotųjų aktų galiojimui.

4. Apie priimtą deleguotąjį aktą Komisija nedelsdama vienu metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.

5. Pagal 26 straipsnį priimtas deleguotasis aktas įsigalioja tik tuo atveju, jeigu per du mėnesius nuo pranešimo Europos Parlamentui ir Tarybai apie šį aktą dienos nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareikia prieštaravimų, arba jeigu dar nepasibaigus šiam laikotarpiui ir Europos Parlamentas, ir Taryba praneša Komisijai, kad prieštaravimų nereikš. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva šis laikotarpis pratęsiamas dviem mėnesiais.“

19. 28 straipsnis pakeičiamas taip:

„28 straipsnis

Peržiūra

1. Ne vėliau kaip 2022 m. liepos 15 d. Komisija pateikia Europos Parlamentui, Tarybai ir Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui šio reglamento veikimo ataskaitą, įskaitant įvertinimą, ar:

- a) tikslinga toliau didinti 2 straipsnio 1 dalyje nurodytą ribą norint pasiekti šio reglamento tikslą sudaryti piliečiams bei mažosioms ir vidutinėms įmonėms palankesnes sąlygas kreiptis į teismą tarpvalstybinių bylų atveju; ir
- b) tikslinga išplėsti Europos ieškinių dėl nedidelių sumų nagrinėjimo procedūros taikymo sritį, visų pirma ieškiniams dėl darbo užmokesčio, kad darbuotojams būtų sudarytos palankesnės sąlygos kreiptis į teismą tarpvalstybinių darbo ginčų su jų darbdaviu atveju, išnagrinėjus visą tokio išplėtimo poveikį.

Prireikus prie tos ataskaitos pridedama pasiūlymų dėl teisėkūros procedūra priimamų aktų.

Tuo tikslu ne vėliau kaip 2021 m. liepos 15 d. valstybės narės pateikia Komisijai informaciją apie tai, kiek pareikšta prašymų pagal Europos ieškinių dėl nedidelių sumų nagrinėjimo procedūrą ir kiek gauta prašymų vykdyti teismo sprendimus, priimtus pagal Europos ieškinių dėl nedidelių sumų nagrinėjimo procedūrą.

2. Ne vėliau kaip 2019 m. liepos 15 d. Komisija pateikia Europos Parlamentui, Tarybai ir Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ataskaitą dėl informacijos apie Europos ieškinių dėl nedidelių sumų nagrinėjimo procedūrą platinimo valstybėse narėse ir gali pateikti rekomendacijų dėl to, kaip padaryti tą procedūrą labiau žinoma.“

2 straipsnis

Reglamentas (EB) Nr. 1896/2006 iš dalies keičiamas taip:

1. 7 straipsnio 4 dalis pakeičiama taip:

„4. Prašymo priedėlyje ieškovas gali nurodyti teismui, kuri iš 17 straipsnio 1 dalies a ir b punktuose išvardytų procedūrų jo pageidavimu (jei kurios iš jų pageidauja) turi būti taikoma jo ieškiniui tolesniame civiliniame procese tuo atveju, kai atsakovas pateikia prieštaravimo dėl Europos mokėjimo įsakymo pareiškimą.

Pirmoje pastraipoje numatytame priedėlyje ieškovas taip pat gali teismui nurodyti, kad atsakovo prieštaravimo atveju jis nesutinka pereiti prie civilinio proceso, kaip apibrėžta 17 straipsnio 1 dalies a arba b punkte. Tai nekliudo ieškovui apie tai informuoti teismą vėliau, tačiau bet kuriuo atveju jis tai turi padaryti prieš įsakymo išdavimą.“

2. 17 straipsnis pakeičiamas taip:

„17 straipsnis

Prieštaravimo pareiškimo pateikimo pasekmės

1. Jei prieštaravimo pareiškimas pateikiamas per 16 straipsnio 2 dalyje nustatytą terminą, teismo procesas tęsiamas kilmės valstybės narės kompetentinguose teismuose, išskyrus atvejus, kai ieškovas aiškiai prašo tuo atveju nutraukti teismo procesą. Procesas tęsiamas pagal:

a) Reglamente (EB) Nr. 861/2007 nustatytas Europos ieškinių dėl nedidelių sumų nagrinėjimo procedūros taisyklės, jei taikoma; arba

b) bet kurio tinkamo nacionalinio civilinio proceso taisyklės.

2. Jei ieškovas nėra nurodęs pageidavimo, kurią iš 1 dalies a ir b punktuose išvardytų procedūrų taikyti jo ieškiniui procese, kuris pradedamas prieštaravimo pareiškimo pateikimo atveju, arba jeigu ieškovas yra paprašęs, kad Europos ieškinių dėl nedidelių sumų nagrinėjimo procedūra, kaip nustatyta Reglamente (EB) Nr. 861/2007, būtų taikoma ieškiniui, nepatenkančiam į to reglamento taikymo sritį, šis procesas perduodamas vykdyti tinkamo nacionalinio civilinio proceso tvarka, išskyrus atvejus, kai ieškovas aiškiai paprašė jo neperduoti.

3. Kai ieškovo reikalavimas nagrinėjamas pagal Europos mokėjimo įsakymo procedūrą, nacionalinės teisės nuostatos negali daryti neigiamos įtakos jo padėčiai tolesniame civiliniame procese.

4. Procesas perduodamas vykdyti civilinio proceso tvarka, kaip apibrėžta 1 dalies a ir b punktuose, vadovaujantis kilmės valstybės narės teise.

5. Ieškovas informuojamas apie tai, ar atsakovas pateikė prieštaravimo pareiškimą ir ar bus pereita prie civilinio proceso, kaip apibrėžta 1 dalyje.“

3. 25 straipsnio 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Jeigu valstybėje narėje teismo mokesčiai už nagrinėjamą civilinio proceso tvarka, kaip apibrėžta 17 straipsnio 1 dalies a arba b punkte, atitinkamais atvejais yra tokie patys kaip teismo mokesčiai už nagrinėjamą pagal Europos mokėjimo įsakymo procedūrą arba didesni už juos, bendri teismo mokesčiai už nagrinėjamą pagal Europos mokėjimo įsakymo procedūrą ir už tolesnį nagrinėjamą civilinio proceso tvarka, jeigu pateiktas prieštaravimo pareiškimas pagal 17 straipsnio 1 dalį, neviršija teismo mokesčių, taikomų toje valstybėje narėje už tą nagrinėjamą, kai prieš tai netaikyta Europos mokėjimo įsakymo procedūra.

Valstybėje narėje negali būti imami papildomi teismo mokesčiai už nagrinėjamą civilinio proceso tvarka, kuris, jeigu pateiktas prieštaravimo pareiškimas, atitinkamais atvejais pradedamas pagal 17 straipsnio 1 dalies a arba b punktą, jeigu teismo mokesčiai už tokį nagrinėjamą toje valstybėje narėje yra mažesni nei teismo mokesčiai, taikomi už nagrinėjamą pagal Europos mokėjimo įsakymo procedūrą.“

4. 30 straipsnis pakeičiamas taip:

„30 straipsnis

Priedų dalinis pakeitimas

Komisijai pagal 31 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl I–VII priedų dalinių pakeitimų.“

5. 31 straipsnis pakeičiamas taip:

„31 straipsnis

Įgaliojimų delegavimas

1. Įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami šiame straipsnyje nustatytais sąlygomis.
2. 30 straipsnyje nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami neribotam laikotarpiui nuo 2016 m. sausio 13 d.
3. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kada atšaukti 30 straipsnyje nurodytus deleguotuosius įgaliojimus. Sprendimu dėl įgaliojimų atšaukimo nutraukiami tame sprendime nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus. Sprendimas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* arba vėlesnę jame nurodytą dieną. Jis nedaro poveikio jau galiojančių deleguotųjų aktų galiojimui.
4. Apie priimtą deleguotąjį aktą Komisija nedelsdama vienu metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.
5. Pagal 30 straipsnį priimtas deleguotasis aktas įsigalioja tik tuo atveju, jeigu per du mėnesius nuo pranešimo Europos Parlamentui ir Tarybai apie šį aktą dienos nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareiškia prieštaravimų, arba jeigu dar nepasibaigus šiam laikotarpiui ir Europos Parlamentas, ir Taryba praneša Komisijai, kad prieštaravimų nereikš. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva šis laikotarpis pratęsiamas dviem mėnesiais.“

3 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Jis taikomas nuo 2017 m. liepos 14 d., išskyrus 1 straipsnio 16 punktą, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamento (EB) Nr. 861/2007 25 straipsnis, kuris taikomas nuo 2017 m. sausio 14 d.

Šis reglamentas pagal Sutartis privalomas visas ir tiesiogiai taikomas valstybėse narėse.

Priimta Strasbūre 2015 m. gruodžio 16 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

M. SCHULZ

Tarybos vardu

Pirmininkas

N. SCHMIT
